Ч. 51 (13.596). Львів, понеділок 26. лютого 1934. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.

Конто почт. щадн. 143.322.

Адреса для телеграм: „Діло" Львів.

Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.

Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Четвертрічне 15·00 „
Піврічне 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і вольн. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Речинець льосування

першої ґрупи премій для передплатників „Діла".

Подаємо нашим Вп. Передплатникам і Читачам до відома, що починаємо переводити проголошене нами льосування „Діла". Спершу переведемо льосування першої ґрупи премій, а дещо пізніше другої ґрупи премій, якої дальші нагороди подамо теж небаром.

Речинець льосування першої ґрупи премій визначуємо на день 25. березня ц. р. Льосування відбудеться прилюдно. Про подробиці в найближчих днях.

Управнені до участи в льосуванні будуть ті, які вплатять передплату **згори** за час до кінця червня ц. р.

Дальші зголошення приймаємо до 15. березня ц. р. Призвища управнених проголосимо перед льосуванням на сторінках „Діла".

За навчання предмету православної релігії в польській мові.

Деякі старости поліського воєвідства вислали до деканів православної поліської дієцезії письма, в яких пропонують, щоби деканат наказав підчиненому православному духовенству, щоб викладали в школах навчання релігії у польській мові. Деканати в цій справі звернулися за вказівками до Митрополії. Бо на їх думку розпорядок старостів суперечить із рескриптом мін. віроісп. з дня 11. травня 1927., який говорить, що навчання релігії повинно відбуватися в матірній мові.

Домагаються повороту Габсбурґів.

„Телеграф" довідується, що одночасно з реформою конституції в Австрії будуть приверненні шляхотські титули і знесене вигнання Габсбурґів. Урядові кола пояснюють, що в тій справі не запало ще рішення. Одначе знесення баніції не означує ніяк реставрації Габсбурґів.

„Кельн. Цтґ." повідомляє з Відня, що в останніх днях відбувся зїзд союзів б. комбатантів Долішньої Австрії, організації, що має 30.000 членів. Зїзд мав характер маніфестації за монархією. В резолюціях зїзд домагається впущення до Австрії членів родини Габсбурґів і привернення їм громадянських прав, спровадження тлінних останків цісаря Карла з Мадейри та поховання в родинній гробниці.

—o—

Віденські робітники вертають масово до Церкви.

В робітничих колах Австрії помічається загальний поворот до церкви робітників, які під впливом провідників соціялізму виступили були з церкви. По останній револьті у Відні цей рух збільшився так, що віденський архиєпископський ординаріят видав розпорядок, яким нормує цей рух поворотців на лоно церкви, а також контролює, щоб із поворотцями не дісталися й нецевні елементи. Всі поворотці проходять перед прияттям до церкви спеціяльні приготовчі науки.

Боєва готовість червоної армії.

МОСКВА, 24. 2. ПАТ. Ціла преса приносить статті з приводу 16-их роковин іствування червоної армії. Часописи підкреслюють боєву готовість армії, її спроможність відперти всякий напад і діяльність в культурно-освітній ділянці. Одночасно акцентує сильно мирні наміри СРСР та виключно оборонні цілі червоної армії.

У звязку з тим часописи вказують на небезпеку війни, яка грозить Радянщині від Японії та Німеччини, підкреслюючи одночасно велике значіння зближення між Радянщиною і Зл. Державами, Польщею та Францією для миру.

—o—

Wyciąg z protokułu wspólnego posiedzenia niejawnego! Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w składzie S. O. W. Medyński jako przewodniczący, S. O. M. Młynarski i Dr. Locker, jako głosujący w sprawie konfiskaty Nr. 4. czasopisma Dilo z daty Lwów, dnia 17/2 1934 do Sygn. VI. 1 Pr 97/34 na posiedzeniu niejawnem w dniu 21 lutego 1934 po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 17/2 1934 przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma Dilo Nr. 4 z daty Lwów, dnia 17/2 1934 zawierającego w artykule p. t.: 1) „Jak można sanuwały ... a) w ustępie od słów: „Zpisutsia" do słów: „hirsze ...", b) w ustępie od słów: „a tomu" do słów: „nastrij", c) w ustępie od słów: „Usunuty" do słów: „Ne zrobleno, ... od słów: „Nema potreby" do słów: „T-wa Mohyly", znamiona występku z art. 170, 175 k. k., zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 491 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17/12 1862 Dzpp Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 300 zł. Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu nieprawdziwemi komentarzami o mającym się odbyć soborze prawosławnym i bezpodstawnym przesądzaniem jego wyników — lżyć cerkiew prawosławną w Polsce i szerzyć wiadomości fałszywe o stosunkach wyznaniowych w kraju, co może wywołać niepokój publiczny. Według §§ 487, 489, 491 p. k. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący W. Medyński w. r. Protokulant K. Lanz w. r. Za zgodność Janowicz st. sekr.

—o—

Італійська візита

в Будапешті.

Чи реституція австро-угорської держави?

Львів, 24. лютого 1934.

Мало якого представника чужої держави так витають, як кожноразового офіціяльного італійського відвідувача у Будапешті. Таким черговим — бо не першим — відвідувачем є нині державний секретар закордонних справ в уряді Мусолінія — Сувіч. Найвищі державні достойники Угорщини включно з начальником держави виходять назустріч італійському міністрові, президент парляменту виголошує для гостя привітну промову, яку посли з урядової більшости підтримують евацією в його честь, засідання парляменту переривають спеціяльно на те, щоби уможливити присутньому в дипльоматичній льожі італійському міністрові познайомитись з ріжними послами, на бенкетах, які в його честь видають начальник держави, премієр і міністр закордонних справ, лунають промови повні всіх можливих найбільших суперлятивів, а угорська преса не бачить вже поза цими відвідинами ніякої іншої події у світі. Все це не є блеф, це не є лише курґуазійна формалістика. Бо дійсно — нема мабуть нині в Европі двох інших держав (за виїмком держав Скандинавії), яких приязнь булаб така безсумнівна, як між Італією і Угорщиною, і ніде теж так яскраво не зазначується характер великодержавницької протекції над малою державою, як у приязні Італії супроти Угорщини. Колиж зважимо справжній погром, який заznала габсбурська „корона святого Степана" у мировому договорі (Тріянон), де примушено її віддати всі чужонаціональні насильно мадяризовані краї, то нічого дивуватися вдячности мадярів, що у своїй ревізіоністичній кампанії найшли несподівано підтримку у великодержавницькій Італії.

З другого боку Угорщина стала для політики Мусолінія такою самою „випадовою брамою" у середню Европу, як Альбанія — на Балкан. І коли недавно заключений пакт балканських держав під гаслом „Балкан для балканців" може свідчити про деяке ослаблення тамошніх італійських впливів (це ослаблення радше формальне, ніж суттєве, бо і Греція і Болгарія лишилися у сфері сильних італійських впливів), — то про середню Европу можна сміливо казати, що тамошні італійські впливи є нині поверх [illegible]

ючі. Треба від цим розуміти факт, що ліпка розвязка т. зв. дунайської проблеми не є нині можлива без найсильнішої участи Італії. Від Італії теж виходить всі концепції, які стають предметом міжнародньої дипльоматичної метушні.

З візитою Сувіча вяжуть концепцію торговельної (спершу) і політичної (згодом) унії між Угорщиною і Австрією. Не слід забувати, що ледви два тижні тому в Будапешті гостював австр. канцлер Дольфус, та що безпосередньо перед трагічними віденськими подіями у Відні був — італієць Сувіч. Тепер читаємо, що і Дольфус і мадярський премієр Ґембеш вибираються в найкоротшому часі до Риму, на наради до Музоліпія. З самого зіставлення тих подорожей і відвідин виходить ясно, що річ іде про якусь рівку розвязку проблеми Австрії, яка висить поміж Сциллею примусової державної самостійности і Харибдою господарського хронічного — банкроцтва. Річ, очевидно, страшенне склалва: 1) відоме є італійсько-німецьке наближення (вістря проти Франції та за ревізіонізмом), але Італія є рішуче проти „аншлюсу"; 2) Мала Антанта, головно Чехословаччина, є рішуче проти „аншлюсу", але теж не „менш рішуче проти скріплення Угорщини, яке автоматично скріплює її територіяльно — ревізіоністичні затії; 3) урял Дольфуса заанґажувався так далеко проти „аншлюсу", що віддався цілковито під диктат Італії, але важний голос у кожній австрійській комбінації має теж — Франція (читай: французький капітал); 4) Австрія може й пішлаб навіть на реставрацію Габсбургів, ба навіть і для Чехословаччини перестають бути одіозними Габсбурги на відновленому австрійському престолі, що рішучий край ставить „аншлюсові", — але проти Габсбургів страшенне заанґажувався нинішній мадярський урял Ґембеша і ціла його більшість! Таких „заковик" можна би нарахувати більше. Наприклад: Чехословаччина протиставить концепції австро-угорської унії — митну унію всіх наддунайських держав. Дальше: Угорщина, при всій відданості Італії — ніяк не схоче йти на розрів з Німеччиною, другою своєю міжнародньою підпорою!

Справа, як бачимо, не легка. Але застільки актуальна — ще й на тлі недавніх австрійських подій, — що творить предмет найбільшого зацікавлення цілого европейського політ. світа. Візита Сувіча зактуалізувала її ще дужче. Вона підкреслила значіння середне-европейської проблеми, як проблеми нерозвязаної, та величезні впливи Італії, здобуті і поширені завдяки великому італійському вождові.

Звенигородський процес у Львові.

Дальші сензації у процесі проти сільських п'явок.

У сензаційному звенигородському процесі, що почався у Львові 19. ц. м., щойно слідуючого дня, себто у вівторок 20. ц. м., почали переслухувати обвинувачених. **Обвинувачені** жиди складають свої зізнання з самопевністю та цинічним тупетом і згори заперечують усі твердження акту обвинувачення. Всі свої „справки" вважають і називають найправильнішими купецькими трансакціями, а один з них, Бляйх, голосно підчас некорисних для нього зізнань викрикує, що все те є „гандель" і до карного суду не належить. Усі вони вважають себе знаменитими знавцями цивільного закону, так, що часто в тих справах сперечаються з предсідником суду, а зокрема випираються у знанні постанов гіпотечного закону. На кожний заміт мають виправдання, документи та всякі записки, які, що правда, вже при зізнаннях перших пошкодованих показуються нестійними і неправдивими.

Обвинувачені селяни потверджують засадничо кожний заміт акту обвинувачення проти Мехля Парнеса і його товаришів. На жаль, наші люди, як всюди, так і в цій справі, не мають точних записок щодо „трансакцій", заключуваних „парнесівцями". Не все добре памятають дати, цифри, а надто ще й тепер слідно у них якийсь таємний страх перед тими всемогучими „парнесівцями".

Одна з перших пошкодованих чи пак обвинувачених зізнавала **Катерина Ромців, селянка з Городиславич.** Підписала вона контракт, який приніс їй до підпису Парнес, цілковито вже виповнений, а з того, що їй скоренько відчитували, нічого не розуміла, лише всі спільники, а саме Мехель Парнес, Бляйх, Аліфанц і Штерцер **запевнювали її, що проданий ґрунт є вільний від усяких тягарів і довгів. Тимчасом у рік по заключенні й підписанні контракту таки двох із тих спільників почали вести ліцитацію проданого Катерині Ромців ґрунту, бо виявилося, що вже в хвилині продажі того ґрунту мали на нім зінтабульовані претенсії в квотах 400 дол. і 100 дол.** Щойно тепер на судовій салі зі страху перед засудом зобовязалися вони ще перед закінченням цього процесу вичеркнути свої претенсії з того проданого Катерині Ромців ґрунту.

Також пошкодований **Данило Морикішка селянин зі Звенигороду,** потверджує майже в цілости тези акту обвинувачення. У нього почалося від квоти 500 зол., які був винен Юді Парнесові титулом дрібніших грошевих позичок або й у натуралїях за збіже, що його визичав на переднівку від Парнеса. Коли назбиралась вже сума 500 зол., він підписав Юді Парнесові на цю квоту вексель ін бянко, а цей передав той вексель, виповнений вже на 600 зол., своєму синові Мехлеві Парнесові. Дальші „інтереси" цього пошкодованого „парнесівцями" пішли вже таким самим шляхом, як їх представляє акт обвинувачення. Коли з тих інтересів Морикішка був уже винен разом зі 40 процентами около 300 долярів, змусив його Парнес продати йому свій ґрунт у Звенигороді. Контракт купна-продажі роблять в адвоката Зінґера у Львові, при чому з умовленої ціни купна в квоті 800 дол. дістає Морикішка на руки ледви кількадесять долярів, а купуючий Мехель Парнес „з ласки" признає Морикішці в тім контракті право відкупу проданого ґрунту на 5-ох місяців за квоту 1.000 долярів. Коли Морикішка кілька днів спізнився з відкупом, мусів крім 1.000 долярів Мехлеві дати Парнесові ще окремо 100 долярів „за фатиґу".

Відтак зізнає дуже обширно **Данило Морикішка** про те, як з намови Мехля Парнеса дав адвокатові Зінґерові у Львові вексель на 100 долярів на покриття гонорару за заступство в кураторській справі. Одначе тому, що **в міжчасі погодився з жінкою, до кураторної розправи не дійшло;** і хоч адвокат Зінґер звернув йому вексель, „парнесівці" домагались заплати тих 100 дол., бо — як казали — ті гроші дали адвокатові з власної кишені. Зі страху перед процесом Морикішка дав їм на покриття цієї претенсії кавалок свого ґрунту.

—o—

Обманці в духовній рясі.

З Міста Ватикан офіційний щоденник „Осерваторе Романо" повідомляє, що в різних країнах Европи вештаються обманці, які виступають у рясі духовників східного обряду і збирають датки й жертви на богослуження. Вони покликуються на припоручення усяких єпископів. З Ватикану повідомляють, що всі ті припоручення не мають ніякої вартости, а Конгрегація Східної Церкви не видавала ані не давала нікому таких поручень, на які ці обманці мали б право покликуватися.

—o—

1.500 осіб перед судом.

ВІДЕНЬ, 24. 2. ПАТ. Число політичних вязнів, які станутъ перед судами, доходить до 1.500 осіб. Перші судові розправи відбудуться в березневій сесії. Вчора переслухано б. бурмістра м. Відня Зайца і Брайтнера, що перебувають в поліційному арешті. Обом закидують участь в приготовленні революції.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 26. ЛЮТОГО 1934.

МИРА ҐРУҐЕНБЕРҐ

Тайна двох приятелів.

Дві подружні пари найняли спільно маленьку віллю в Зут на літо. Коли тільки настали перші гарні літні дні, жінки виїхали вперед, а чоловіки ще лишились у Парижі зі своїми інтересами. Інтереси затягались і чоловіки не могли так швидко виїхати. Тоді Маріяна і Клявдина почали писати мелянхолійні листи, жалуючи, що їм самим нудно на селі і самотно.

Нарешті Юліян „вирвався" на один день, щоб потішити соломяні вдови. Їдучи уявляв собі, що його жінка та її приятелька будуть у препоганому настрою і страшенне самотні. Коли приїхав, садівник при вході повідомив його, що „товариство" саме вибралось на прогульку. „Товариство? Як, яке? Обі пані і ці два панове, з якими вони щодня проходжуються".

Юліян увійшов трохи збентежений до хати. Тут панувало досить велике безладдя: на столі стояли чотири чарки з чорної кави, у куті лежали ракети, на бальконі висіли два купальні мужеські костюми, ще мокрі грілись до сонця — одним словом, усе вказувало на те, що відвідини цих панів тут щоденні.

Юліян був лютий, але мусів ждати терпеливо на поворот товариства. Коли Маріяна його побачила, привіталась із ним із найприроднішою міною у світі. Видко було, що совість її чиста, як сніг. Коли вони лишились самі, вона перша випередила його думки.

— Ті два молоді мужчини, на жаль, заходять до нас щодня. Вони якісь дурні і на мою думку дурні. Але оба вони закохані в Клявдині по самі вуха і можеш уявити собі, що це її дуже забавляє.

Юліян здивувався:

— Коли не помиляюсь, то Клявдина замiжна.

— Ах, з Жаком — відповіла Адріяна зневажливо. — Чи ти не бачиш, що він лисий, черево йому росте і вічно думає тільки про свої інтереси. Ніщо дивного, що вона не може бути йому вірна.

Юліян зловтішно зробив фільософічну увагу:

— З двома мужчинами одночасно?

Підчас вечері, при якій сиділи ці два запрошені гості, Юліян з недовірям стежив за молодцями. Вони оба залицялись увесь час до Клявдини. Вечором мав він ще нагоду зовсім випадково підслухати гостру суперечку цих двох панків у саді, як вони докоряли заздро один одному невідповідну їх поведінку супроти Клявдини. Тоді Юліян відітхнув свобідніше і від'їжджав уже з легким серцем.

— Щож! видко, що цей Жак таки заслугує на це... — думав він вертаючись у поїзді, вдоволений, коли глипнув до зеркала, своїм густим волоссям і стрункою поставою.

Рівно тиждень пізніше до віллі в Зут приїхав новий гість. На цей раз був це Жак, що таки найшов кілька вільних годин, щоб відвідати Клявдину. Йому було неприємно, що застав там двох панів, що почували себе як дома при столі і в розмові.

Клявдина відтягла Жака на бік і шепотом говорила:

— Добре, що ти приїхав. Адріяна поводиться тут безсоромно. Ці два панове входять і виходять з нашої хати, як до своєї і я не маю на це ніякого впливу.

— Я можу зараз з ними зробити порядок — відповів обурений Жак.

Клявдина обурювалась далі:

— Замiжна жінка! Ще й двох має коло себе нараз! Правда, що Юліян, такий педант, без ліпшого виховання і вищої освіти, не заслугує на ніщо краще. Але звідки я до цього приходжу, щоб мене втягали у таку інтригу?!

Юліян успокоював її:

— Точно беручи, чужі приватні справи не повинні нас інтересувати. А коли ці два панове не дуже тобі докучають...

— Ні! щодо мене, то не можу їм нічого закинути, вони дуже коректні.

— Тоді краще, коли не будемо вмішуватися до цієї історії. Що нас це обходить?

Підчас вечері, в якій узяло участь пять осіб, Жак міг переконатись, що оба панове були виключно заняті Адріяною. А після вечері в саді мав нагоду підслухати живішу суперечку обох панів, як вони докоряли один одному, що заходяться супроти Адріяни занадто сміливо. Тоді він зовсім успокоївся і міг ще спокійніше вертатись назад у Париж.

— Видко, що цей Юліян таки заслугує на це — думав він з деякою зловтішністю, коли вертався у поїзді.

У Парижі зійшовся він з Юліяном. Коли вони подали один одному руки, не могли стримати спочутливої усмішки.

— Ех! якби ти знав те, що я знаю — думав Юліян.

— Не був би ти в такому доброму настрою, якби ти знав — думав Жак.

Переклав Л. Б.

Тайна мафія у Франції.

Французька преса обговорює широко справу таємного вбивства апеляційного радника Пренса. Справа в'яжеться тісно з фінансовою аферою Ставіського, бо Пренс мав список 150 осіб, що займають визначні становища в політичному й урядовому світі і є скомпромітовані скандальною справою. В найближчому часі він мав виявити цей список, щоби винуватців потягнути до судової відповідальности. Список тих осіб він носив у валізці, яка після вбивства Пренса пропала. Влада думає, що визначена нагорода 100.000 фр. причиниться до викриття злочинця.

Пресе домагається від влади енергійної акції, бо ціла Франція не бажає собі, щоби її столиця перемінилася в Шікаго, де ніхто не почувається безпечним. Треба тільки виповісти війну тайній мафії, а покажеться, що справа не є трудна.

Бувші комбатанти — пише „Жур." — це кадри людей, готових ділати швидко й успішно. Вони не є ворогами республіки, але політичних партій, що затроюють атмосферу Франції.

—o—

Сувіч про свою місію.

БУДАПЕШТ, 24. 2. ПАТ. З міродайних кол повідомляють, що в часі розмов міністра Сувіча не було мови про ніякий бльок держав, спрямований проти третьої держави ані проти Малої Антанти. Одинокою метою тих розмов було найти засоби мирної господарської відбудови в наддунайських державах. При розвязуванні наддунайських проблем Італія хоче стосувати основи широкої співпраці і взаїмного порозуміння.

—o—

Віденська „Арбайтерцайтунг" виходить у Брні.

Австрійські соціялісти, що після боїв у Флорідсдорфі втікли до Чехословаччини, почали видавати в Брні робітничий соц.-дем. орган „Арбайтер Цайтунг", що досі виходив у Відні.

З ПОДОРОЖНІХ ВРАЖІНЬ.

Розмова з поворотцями із СССР. — Обід у поїзді. — Польсько-чеська границя. — Митна ревізія по чеському боці — Поревізійні рефлексії.

Поїзд мчався скоро. Попри вікна мигали вкриті брудним снігом поля. Погода була непривітна. У вагонах електричні світла давно погасли. Було темно. Розмова йшла жваво далі.

— Чи там великий голод? — питав я кваліфікованого робітника з Харкова.

— Нічого подібного до голоду там нема. Це вороги совітської влади поширюють такі вісти. Але це неправда.

— Добре! — кажу. — Може ви цього голоду в себе на заводі не бачите, алеж він є в місті, він є особливо на селі.

— Це неправда. Ніде голоду нема. Навпаки, цього року був там прекрасний урожай і всього є подостатком.

— Миж знаємо від очевидців — кажу далі, — що голод є. Крім того знаємо із листів від наших свояків, що вони голодують і по селах і по містах. А чи про Скрипника ви щонебудь чували?

— Якже не чував? Я його знав. Він-же промовляв минулого року в нас на заводі. „Харошій був оратор". Тільки був нервовий. Коли промовляв, то ходив по сцені і курив папіроску за папіроскою.

— Чомуж він поповнив самогубство? — Чи вам про це щонебудь відомо? — А як так, то як пояснювали цей його крок комуністичні діячі?

— Скрипник поповнив самогубство тому, що не хотів признатись до великої похибки. Вона містилася в тому, що він прикривав собою і боронив контрреволюціонерів. По його смерти був у нас на заводі мітінг. Говорив Постишев. „Вот прекрасний человек. А какой хороший оратор!" Він казав, що Скрипник мав великі заслуги для революції і для партії, але його опутали петлюрівські контрреволюціонери і він не мав відваги до того признатися. Не хотів признати, що його використовували вороги совітської влади. Тому й застрілився. Всі його дуже жалували в нас на заводі.

— А як ви думаєте: Чи Скрипник далі був би займав те саме становище, яке займав, якби був признав свої похибки і якби зірвав з тією „контрреволюційною групою", яка його використовувала?

— „А как-же!" Напевно був би далі тим, ким був.

— А чи не думаєте, що його за це булиб усунули з уряду і навіть з партії? Таж він міг би був стати після „покаяння" — за „лішенцем", тобто людиною без ніяких прав і тимсамим без права до життя. Адже у вас багато цих „лішніх людей", що не приписані до ніякої професійної організації і наслідком цього не можуть ніде нічого ні заробити ні добути засобів на життя.

— Нічого подібного! В нас усі мають роботу. Ніяких „лішніх людей" в нас нема. Це не так, як у капіталістів, де є міліони безробітних. Там у СССР кожний має роботу.

— А безпритульних дітей у вас вже нема?

— Нема! Колись були, а тепер держава всіх розмістила по всяких заводах і закладах, де вони працюють і вчаться.

— І голодних, кажете, нема?

— Тепер нема. Але я знаю про один випадок голоду на селі. В мене на заводі є приятель, український комуніст. Ось він ще в 1932 р. поїхав був на село до свого брата. Вернувся із села обурений і пригноблений. Росказував із жалем, що його брат-середняк не засіяв усього поля, а лише стільки, скільки було потрібне для виживлення його родини. На запит, чому так зробив, дістав брат-комуніст таку відповідь: „Я дбаю про себе, а ви, комуністи, можете виздихати. Хочете їсти, то обробляйте і засівайте самі землю." Так робив не лише він, але так поступали й інші збаламучені контрреволюційною організацією селяни. Партія вислала тоді на села ударні бригади робітників і комуністів, які в таких упертих селян відбирали все. У 1933 р. мій приятель сказав мені, що його брат селянин-середняк помер з голоду. Ось бачите, чому деякі селяни гинули з голоду! Тепер цього вже нема. Ці селяни теж падали жертвою ворогів „совітського строю."

Дальша розмова на ці теми з кваліфікованим робітником чехом харківського виховання була для мене вже менше цікава. Але вона всеж таки йшла.

У міжчасі інші товариші дороги висідали і в переділі лишилися тільки ми, тобто я, робітник і жінка спеца. Ця остання зберігала в переповідженій розмові повну невтральність. Час до часу кидала тільки очима то на чеха, то на мене і звертала потім увагу на дитину.

Чех оповідав ще багато про організацію школи та про виховання в Совітах. І школа і виховання йому теж дуже подобались. Наприклад у тій школі, до якої ходив його син, була така подія: Якась учителька бувала в родині, що мала дітей у школі. Завдяки товариським звязкам ставила вона буцімто краще ноти дітям своїх друзів. Спостерегли це діти. Зробили мітінг, ухвалили резолюції з протестом проти такої поведінки учительки і вислали цей протест, куди слід. Учительку звільнили з посади.

Після цього оповідання чеха прийшла до слова жінка спеца-інжиніра і розповіла таку історію: Ох, з дітьми там багато турботи! Найгірше те, що діти зовсім звільняються від впливу родичів. Для мене це дуже прикре, бо якже це можливе, щоби родичі не могли виховувати дитини так, як вони цього бажають? Серед яких обставин виховуються там діти, буде найкраще видно з такого випадку, який пережила я і мій чоловік. Мій синочок має тепер ледви чотири роки. Дома ми говоримо з ним рідною мовою, а зі служницею і з чужими дітьми він говорить по російськи. Одного разу синочок чимсь провинився. Батько хотів його покарати. А він випрямився і сказав на батька таке: „Ти, папа, сматрі, не бей! Здесь советская власть і біть нельзя." Батько занімів зі здивування. А прийшовши до себе, спитав: „Хто тебе цього навчив? Де ти це чув?" — „Діти це знають. Ми над тим уже радили і рішили не датись бити."

На це оповідання засміявся кваліфікований робітник. Це йому подобалось, а мати оповідала це з болем.

Був час обіду. З розмови я довідався, що моя знайома не мала ніяких грошей. На границі совітська митна охорона відібрала їй гроші. Цим дуже здивувався робітник, бо йому дозволили перевезти аж 150 чеських корон, які він купив у банку в Харкові. Я попросив нову знайому на обід до ресторанного вагону. Ми засіли при столі і я почав її розпитувати про відносини в Совітах вже без того чеха. Сказала, що життя там дуже важке. Її чоловік і вона живуть на упривілеєному становищі. Їм завидують. Взагалі панує там страшна нужда. Люди живуть з дня на день голодні та обдерті. Найбільшою їх журою їда. Випадків голодової смерти не знає, але чула, що такі були. Їх мрією є чим скорше вирватись раз на все з кліщів тамошнього життя. Її чоловік дуже перепрацьований. Праця йде в таких важких обставинах, що він, молодий, за два роки постарівся. Такої нужди людської, як там, вона в житті ніколи не бачила.

По цих словах важко було її далі розпитувати і то тим більше, що в політичних справах вона не визнавалася. Загально ця жінка почувала себе дуже кепсько. Ми скінчили скоро обід і вернули на свої місця.

Доїздили ми до границі. По польському боці почали переглядати пашпорти. На границі чех почував себе якось доволі нервово. Вкінці ми переїхали границю й опинилися на чехо

словацькій території. Там провірили пашпорти. Після того прийшли митні урядовці. Першого почали питати, чи не везе чогось, що треба би оплатити, нашого знайомого чеха. Зажадали від нього пашпорту. Він показав. Тоді казали йому відкрити дві великі валізи. Я дивився із зацікавленням і на цю ревізію і ще більше на зміст валіз. У них було: кільканацять пачок консерв, дві пляшки кримського вина, дві бутельки совітської горівки, два кружки сира, дві великі коробки цукру, кілька пачок чаю, кілька коробок „конфет" (завиваних цукорків), була й совітська чеколяда, було багато тютюну всяких сортів, у тім і махорка, були папіроски і були совітські цигари. Все те було в гарному опакуванні з приналежними етикетами. Урядовці почали все те витягати і радуватись, чи може лише сміятись. Забрали вони дещо з того і казали нашому товаришові дороги йти з ними до митного уряду. Пішов він.

Я спитав знайому, скільки це все, що було у валізах, може коштувати. Відповіла, що напевно бодай вдвоє стільки, скільки він дістає місячної платні.

З цієї ревізії скористали ми остільки, що нами вже ніхто з митних урядовців не цікавився. По яких десяти мінутах вернувся наш товариш. Був подразнений. Сів, махнув рукою і промовив: „Вот праклятий етот демократіческій строй". Після цього вискazu почав порядкувати у своїх валізах. Показалося, що цигари й махорку відібрали й дали на них посвідку, в якій зазначено, що за їх збереження митний уряд не відповідає. Забрали „під роспиську" і ще дещо. За інші речі заплатив 25 чеських корон мита.

— Пощож ви стільки всього везли? — питаю.

— Щоби показати своїм знайомим і друзям, що там усього доволі, що там нема ніякого голоду, а навпаки — достаток.

Яж собі подумав, що такий спосіб знайомлення Европи зі совітськими достатками є незлим засобом комуністичної пропаганди. Така пропаганда дуже вимовна і переконуюча. Зокремаж вона мусить добре паралізувати вісти про голод у робітничих і сільських верствах населення. Словом, комуністи майстри у пропаганді.

Дальші подробиці розмови, бо говорили ми ще зі собою до Богуміна, переповім завтра.

Вас. Мудрий.

Преса — це нині найпевніша зброя у змаганнях народу. Тому кожний український громадянин повинен стати передплатником „Діла".

Зміна міністра освіти.

Президент республіки Мосціцький звільнив на внесок премієра Януша Єнджеєвича зі становища міністра віроісповідань і освіти, іменуючи його наслідником його брата Вацлава Єнджеєвича, дотеперішнього віцеміністра скарбу. Премієр Януш Єнджеєвич зрікся з причини переприпрацювання другої міністерської теки, щоби посвятитися тільки проводові в раді міністрів.

—o—

Наслідки польсько-радянського зближення.

БЕРЛІН, 24. 2. ПАТ. „Восіше Цтг." оголосила статтю свого московського кореспондента, що характеризує ситуацію витворену на сході Европи польсько-німецьким пактом і польсько-радянським зближенням. Кореспондент обговорює візиту міністра Бека в Москві, підкреслюючи наслідки, які та візита викликала у відношенні Польщі і Радянщини до надбалтійських справ. Часопис звертає увагу, що досі помостом для всякого роду господарських і комунікаційних переговорів між Москвою і Берліном була Литва. Тепер нема ніяких перешкод, політичних та інших, щоби такі переговори відбувалися в дорогу вигіднішій, а саме крізь Польщу.

—o—

Подвійне льосування премій для передплатників „Діла".

Виказ премій першої ґрупи.

1. **Білєт першої кляси** на подорож залізницею і кораблем враз з удержанням на трасі: залізницею Львів — Констанца, опісля кораблем через Чорне Море — Константинопіль — Море Мармара — Дарданелі — Егейське Море — доокола Малої Азії — Яффу (Палестина) — Гайфу — Піреус і назад до Львова. Білет тої їзди коштує зол. 1.055. Подорож відбудеться в літній порі. Ближчі інформації подамо в дальших числах. — Прогульку уладжує ПОЛЬСЬКЕ ТРАНСАТЛЯНТІЙСЬКЕ КОРАБЕЛЬНЕ ТОВАРИСТВО **ЛІНІЯ ҐДИНЯ--АМЕРИКА.**

2. Ніжна машина до шиття т. зв. 15 К 26 з ґарнітуром Світової фабрики Singer Sewing Machine Company, вартости зол. 515. — Машину можна оглядати у Львівському Відділі тої фірми при вул. АКАДЕМІЧНІЙ ч. 2. (камениця готелю Жоржа).

3. Синій лис, — або жіноче чи мужеське футро до вибору, вартости зол. 500 від фірми: ЮЛІЯН ГЛУШЕВСЬКИЙ, вулиця КОПЕРНИКА ч. 16, II пов.

4. Анґлійський сервіс Weswood на 12 осіб, 123 штук посуди марки THE PONTRACINA, JOHNSON BROS, ENGLAND вартости зол. 440 — закуплений у фірмі: ОЛЕКСАНДЕР ОНИСЬКО. — Склад порцеляни і скла. — Львів, вулиця Галицька ч. 20.

5. Українська Загальна Енциклопедія, — 3 томи оправлені в шкіру. Вартість зол. 270.

6. Одномісячне **лікування** першої кляси (сірка, газ, боровина) в сезоні для двох осіб у мінеральному живці ЧЕРЧЕ. — В лікування входять купелі, лікарська опіка, мешкання і адміністраційні оплати. Вартість зол. 250.

7. **Умебльовання** вартости **зол. 200,** до вибору, або на замовлення у фірмі: Перша українська артистично-столярська робітня — ТИМОЧКО І ГАЛЬОВ. — Львів, вул. Коперника ч. 54.

8. **Кафлева піч або кухня,** у довільній красці, вартости зол. 200. Виконання переведе фірма: МИХАЙЛО ГАЛІБЕИ, склад кафлевих печей і кухонь. Львів, вул. Петра Скарги ч. 5.

9. Дві адамашкові **ковдри** на вовні закуплені у фірмі: Р. ВАНК, Львів, Марійська площа ч. 6. Вартість зол. 150.

10. Світової марки „Longines" швайцарський ніклевий **мужеський годинник,** закуплений у фірмі: А. ЦІППЕР, Львів, Ринок ч. 32. — Вартість зол. 100.

11. **Шкірки на футро** вартости **зол. 150** до вибору у фірмі Промислово Торговельна Спілка „Хром" Львів, вул Руська ч. 20.

12. **Взуття МУЖЕСЬКЕ, ЖІНОЧЕ, ДИТЯЧЕ,** вартости зол. 100, до довільного вибору або на замовлення у фірмі: І. ЧОРНІЙ і О. БЕРЯК. Львів, вул. Руська ч. 3.

Виказ премій другої ґрупи:

13. Новий удосконалений Батерійний **Радіо**-Приймач **„ЧВІРКА Б"** PHILIPS'A — із голосником усередині і 4-ма лямпами „MINIWATT". Виробу фабрики: POLSKIE ZAKŁADY **PHILIPS, Warszawa, Karolkowa** 36/44. Вартість зол. 235.

14. Прегарний **килим** проєкту арт. Петра Холодного, вартости зол. 150. Килим закуплений у фірмі: ГУЦУЛЬСЬКЕ МИСТЕЦТВО, Косів коло Коломиї.

15. **Туалєтка з дзеркалом,** для пань — гуцульського мистецького виробу. — Вартости зол. 180. — Закуплена у фірмі: Торговельно-Промисловий Дім „**Достава**", Львів, вул. Домініканська ч. 12.

16. Два кг. найліпшого **чаю** і два кг. найліпшої **кави** вартости зол. 100. Товар доставить фірма: Перше Варшавське Імпортове Т-во „**E. W. I. G.**" Акц. Сп. Варшава Лешно 12.

Дальші премії оголосимо в найближчих числах „Діла".

Участь у льосуванні 2-гої ґрупи братимуть:

А) Учасники льосування першої ґрупи, себто всі ті, які вирівняють залеглости і вплатять передплату **згори** за час до кінця червня ц. р.

Б) Ті передплатники, які вирівняють залеглости і вплатять перед льосуванням біжучу передплату.

В) Читачі й установи, які дотепер не були передплатниками, однак перед льосуванням вплатять біжучу передплату і зобовяжуться бути постійними передплатниками „Діла".

В цей спосіб передплатники які вплатять передплату **згори** за час до кінця червня ц. р., братимуть участь **у льосуванні обох ґруп** премій, а **точні** місячні передплатники тільки **в другій ґрупі премій.**

Оба льосування відбудуться прилюдно і всі охочі Передплатники матимуть право бути при цих актах приявними.

Сподіваємося, що наші Вп. Передплатники і Читачі оцінять як слід важність нашого конкурсу і точною вплатою передплати рішать про свою участь у льосуванні дійсно гарних і дуже цінних премій. **Очікуємо теж дальших зголошень.**

Болгарський король у Парижі.

ПАРИЖ, 24. 2. ПАТ. Болгарський король Борис, вертаючи з Брюселю, задержався в Парижі, де перевів кілька політичних розмов. Король був спершу у президента Лебрена, опісля конферував з премієром Думергом і міністром Барту. Агенція Аваса повідомляє, що в часі розмови короля з премієром і міністром заграничних справ порушено справу балканського пакту і мотиви, задля яких болгарський уряд відмовився підписати пакт.

З луками та затроєними стрілами проти білих.

„Таймс" повідомляють, що та комісія, яка визначувала границю між Венезуелею та Колюмбією, нічю напали індіяни племені Мотільо. Озброєні в луки та затроєні стріли застрілили трьох службовців а зранили тяжко девять робітників. Ті індіяни присягли сьвіточно, що не зважаючи на власне життя до останньої каплі крови будуть боронити білим дістатися до їх землі. Останніми роками нападали вже кілька разів на табори білих, які прийшли, щоби переконатися про природні богацтва околиць, що в них живуть індіяни.

—o—

По широкому світі.

— Як повідомляють з Москви, центральна організація радянських учених видала відозву, що осуджує репресії австрійського уряду супроти переможених революціонерів.

Англійський міністр Іден виїхав з Берліна до Риму.

— В будинку розвязаної міської пожежної сторожі у Відні знайшли тайний склад зброї, а саме 6 скорострілів, 450 ручних гранат, велику скількість набоїв та дві висильні радіостації.

— Австрійська влада влаштувала в одній старій бровapі у Вінернайштаті концентраційний табор для соціял-демократів, увязнених за участь в останніх боях.

— В Льондоні арештували двох провідників англійських комуністів Гарі Політа і Тому Мана.

— В аргентинській провінції Ст. Хуан вибухли грізні заворушення, в яких убили губернатора Каніоні, його брата шефа поліції та кількох інших урядових осіб.

— В румунських часописах появилася вістка, що мін. заморд. справ Тітулеску має виофатися з політичного життя, а на його місце мав би прийти мін. суд. Антонеску.

— Біля Кореї затонув японський пароплав, з яким пішло на дно 20 пасажирів і 30 осіб залоги.

— Бухаріна іменували редактором „Ізвестія".

— У Мадярщині та Туреччині лютували грізні сніговії, що заподіяли великі шкоди. Комунікація була зовсім перервана.

— У виборах в Греції вперше взяли участь жінки. Та видно не дуже зацікавилися політикою, бо за 80.000 жінок, що мали виборче право, взяло участь у виборах усього 2655 жінок.

Після револьти в Австрії.

З РИМСЬКОЇ ПРЕСИ.

Як тільки придушили соціял-демократичну революцію у Відні, римський щоденник „Іль Джорнале д' Італія" помістив статтю пера В. Ґайди п. а. „Ліквідація". В ній автор синтетично подає історію соціял-дем. партії Австрії, її ролю у повоєнному житті цієї країни. Зазначує, що „В цій політиці оконечний удар із соціялістичними організаціями був неминучий".

Стаття написана в прихильному дусі до Дольфуса, якого фашистівський уря піддержує. Читаємо, що Дольфус змагає до того, щоби „створити корпоративний устрій на зразок італійського фашизму"; що ліквідація соціяльної револьти має на меті „відокремити соціялізм від цілости австрійської нації, зробити здатним і сильним уряд і, третє, однозгідно підтримати уряд при помочі загалу". Становище Австрії складне. Завдання уряду нелегке. Та сьогоднішня Австрія „може також рахувати на зростаючу сердечність сусідніх потуг, які щораз краще оцінюють напрямки її політики, до якої приєднується багато підставових інтересів Европи".

Ніби зовсім ясно, що цей камінчик „про сердечність сусідніх потуг до Австрії" — летить у вікно Німеччини. Врешті закінчується стаття: „Нова національна Австрія, що твориться, має в Італії певну й зорливу приятельку".

Цікаве в цій статті ще те, що ворожість Італії до Чехословаччини недвозначно як завсіди проявляється. Виразно натякується, що в цю револьту мачали пальці сусіди, ті близькі, які „спекулювали, якби розбити Австрію й забрати її політичний і економічний спадок". *М. З.*

Крига з розбитками розділилася.

Два більшовицькі гідроплани старалися прийти з помічю залозі затонувшого „Челюскіна". Мусіли закинути спроби осісти між кригами, бо атмосферичні умовини були дуже непривітні. Радіорозмовою між літаком і залогою „Челюскіна" ствердили, що крига, на якій є табор розбитків, трісла на двоє. Тому залога мусить шукати іншого місця, де моглаб розтаборитися.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 26. ЛЮТОГО 1934.

М. ГАЛУШИНСЬКИЙ. 25

З Українськими Січовими Стрільцями.

СПОМИНИ З РР. 1914—1915.

Справа присяги. — Виступи проти формули присяги. — Мій приказ.

Другої днини, а було це 1. вересня 1914 р., дістав я коло полудня приказ того роду, що добровольці мають зложити присягу, а тоді може військова влада ними заопікуватися. Справа незвичайно трудна. Я бачив, як у Львові Б. У. старалася справу присяги відтягнути аж до тої хвилини, доки не дістане від військової управи всього того, що їм обіцяно. А тут знову військова управа приходить з тим, що прийме добровольців на свій кошт, як вони зложать присягу! Надто я знав уже зі Львова, що й між самими добровольцями був настрій проти присяги, доки не будуть усі їхні права й обовязки ясно означені. Те саме ствердили мені і ті старшини, які більше перебували в стрілецьких кругах і які, що так скажу, знали більше стрілецьку душу. Одначе бачучи, що зложення присяги мусить бути, а з другої сторони не бачучи, щоби внаслідок того грозила стрілецтву якась небезпека, хотів я зараз приготовити все, що потрібне до зложення присяги. На всякий випадок хотів я за всяку ціну оминути якихнебудь демонстрацій добровольців і постановив звернутися знову головно до інтелігентної частини стрілецтва із зазивом помогти мені в тому ділі, щоб акт присяги відбувся без перешкоди. До зарядження присяги уважав я себе уповноваженим, як відповідальний комендант.

Не маючи змоги скликати всіх добровольців разом, а надто не бажаючи звертати уваги на те, що якісь неприхильні тій справі течії нуртують поміж добровольцями, я ходив від кватири до кватири і приготовляв стрільців на те, що тут, у Стрию, мусимо бути заприсяжені. Як звичайно у того роду організаціях, дисципліна не стоїть високо, тому й не диниця, що після оповіщення мого приказу трапилося і таке, що добровольці просили слова, бажаючи висказати і свою думку. Я вказував на те, що дискусія у військовій організації не дуже на місці, але що це не багато помагало, про це я переконувався наглядно. Особливо в одній місці заступався якийсь молоденький стрілець-правник, якого імя я призабув, а який опісля помер бідачисько у Відні на сухоти (здається, Данилович), горячо за тим, що ми не повинні складати австрійської, але спеціяльну, тут на місці уложену, стрілецьку присягу. Не пригадую собі також, чи це при цій нагоді, чи з приводу чогось іншого мав я прикорій виступ зі стр. Балицьким, редактором „Громадського Голосу". Ми сперлися досить гостро, так, що я мусів навіть ужити супроти нього погрози. А саме я зазначив, що від повної відповідальности звільняє його лише та обставина, що він незаприсяжений. Одначе колиб він у будучности позволив собі на такий факт, то я мусів би його віддати під полевий суд.

Мій приказ був менш-більш такого змісту, що ми приступимо тут, у Стрию, до зложення присяги. До того спонукує мене приказ згори, з виконанням якого добровольці зараз перейдуть на військовий кошт. Я знаю про це, що поміж добровольцями є й інші погляди, і противи тих поглядів я не можу так довго виступити безоглядно, доки стрільці не творять ще одної, звязаної присягою корпорації. В інтересі і справи, і добра тих, що заступають інший погляд, взиваю в-останнє розважити крок, який роблять. Нехай ті, що не думають присягати, виступлять завчасу, доки це не звертає уваги. Всякі спроби демонстрації і незадоволення потягнулиб за собою прикрі наслідки і я сам особисто мусів би проти таких елементів виступити безоглядно і з повною рішучістю.

Це „хожденіе" забрало мені знову ціле полудне, так, що я не міг ще тої самої днини сповістити стан. команданта, що добровольці готові присягати.

(Далі буде.)

Японія і Китай та українське становище.

Промова проф. О. Шульгина на останньому засіданні Ради Унії Товариств Ліги Націй

В кінці лютого в Брюселі відбулося чергове засідання Ради Унії Товариств для Ліги Націй, а також сесії постійних комісій тоїж Унії. Серед ріжних питань, які обмірковувалися в Брюселі, загальну увагу притягла справа китайсько-японська. Деяке зацікавлення викликали також дебати в комісії меншостей. Щодо внутрішнього життя Унії треба відмітити перенесення місця осідку секретаріяту Унії з Брюселі до Женеви. Річні збори „асамблеї" Унії мають зібратись на запрошення Швайцарського Т-ва для Л. Н. в Монтре.

В Брюселі в Раді Унії в комісіях, українське Т-во було заступлене своїм головою, проф. О. Шульгином та постійним делеґатом при секретаріяті Унії, інж. Ю. Яковлевим.

На черзі нарад Ради Унії стояла справа японсько-китайського конфлікту. Після довгих дебат принято резолюцію, в якій висловлюється жаль з приводу подій на Далекому Сході, а також задоволення з приводу одно-душного рішення в цій справі Ліги Націй. Резолюція висловлює сподіванку, що сама Японія кінець кінцем примушена буде приняти рішення Ліги Націй, а тимчасом, не задовольняючись цими рішеннями, Унія в своїй резолюції передбачає применення параграфу XVI до Японії та вказує на такі можливі санкції проти неї:

1. Заборона вивозу до Японії зброї та матеріялів для виготовлення військового знаряддя;
2. Заборона фінансової допомоги Японії;
3. Евентуальне відкликання голов дипльоматичних місій в Японії;
4. Евентуальна заборона ввозу в ріжні країни товарів, які походять з Японії.

В дебатах розходження виявилися тільки щодо редакційних подробиць, по суті всі були між собою згідні. Японський делеґат п. Інаґакі мовчав поки обмірковувалась резолюція, китайціж ніколи на засідання Унії не приїздять.

„Дисонанс" в обміркування справи вніс український делеґат, проф. Шульгин, який склав таку декларацію:

„В імені українського Т-ва заявляю, що я примушений стриматися при голосуванні над резолюцією в справі японсько-китайського конфлікту і мушу пояснити чому саме. Як і ви всі, я безперечно рішуче осуджую напад (агресію) одного народу проти другого. Як ви всі, я надаю величезне значіння рішенням Ліґи Націй в таких справах.

„Але читаючи цю резолюцію я мав деякі сумніви, а саме: коли недоторканість території кожної держави — в даному випадку китайської республики, є святою, то чому, протестуючи проти поведінки японців в Манджурії, ніхто не протестує проти захоплення Совітським Союзом Монголії, що, як відомо, є інкорпорована цим Союзом?! А тимчасом Монголія з погляду міжнародного є так само частиною китайської республики, як і Манджурія.

„Чому ніхто не протестував проти військової експедиції СРСР в Манджурію в 1929 році? А чейже та експедиція з формального боку дуже нагадує сучасну японську.

„Чому ніхто не протестував проти іншого роду агресії в Китаю, так характеристичного для методів Совітського Союзу? Маю на увазі акцію офіційного представника Москви в Китаю, Бородіна, що змагав до повної совітизації Китаю, з безперечною метою інкорпувати всю евентуальну совітську китайську республику до СРСР...

„Нарешті, що ви зробили, коли Совітська Росія, яка визнала і Україну і Грузію і Північний Кавказ і Азарбейджан, потім збройно окупувала ті всі республики? Чи ви протестували проти окупації України? А чейже Україна вже довгі роки як окупована і гірко страждає від цієї окупації... Ви протестували злегка проти окупації Грузії, але чи панове запропонували ті суворі санкції, які нині примінюєте до Японії?!

„Може нам скажуть, що тут є ріжниця, що Японія член Ліґи Націй, а СРСР до неї не належить? Але в такому разі це велика вигода стояти осторонь від Ліґи Націй, це дає можність робити злочини без ніякої відповідальности.

„Коли Ліґа Націй осудила ту державу, яку вона вважає винною в нападі, то чому вона до нової комісії, що створена нині в Женеві для ліквідації конфлікту серед сусідів, запрошує і Совітський Союз, що підписав колись пакт Бріяна-Кельоґа, але разом з тим є винуватий у стільки злочинних збройних нападах міжнародного характеру?!

„Ось з яких причин не можу приєднати голосу України до вашої резолюції в справах китайсько-японських. В цій резолюції не нахожу я відповіди на мої запитання і таким чином на превеликий жаль примушений розбити єдність резолюції, яку щонайменше можна назвати однобічною."

Збори серед повної тишини вислухали цю декларацію, виголошену рівним голосом з підкресленням кожного слова.

Докладчик п. Ролен перебив тільки там, де говорилось за Монголію: виявилось, що цей видатний правник є анальфабетом в географії, бо він заявив, що Монголія не належала до китайської республики.

Ще було кілька виступів редакційного характеру, а потім забрав нарешті голос п. Інаґакі, японський делеґат. Звичайно його виступи не роблять вражіння, бо ні французькою ні англійською мовою він добре не володіє. Але несподівано заговорив він цим разом досить доброю німецькою мовою і промова його, коротка, але перенята великим почуттям, зробила на всіх дуже велике вражіння. П. Інаґакі спробував пояснити сучасну психольоґію японського народу, який не вірить заходам, який нераз бачив, як постійно великі держави ставали йому на перешкоді в здійсненні його життевих завдань. Сам він себе заявляє пацифістом, але гадає, що такі загрозливі резолюції не полекшують становища пацифістів в Японії, а ще більше підливають олію до вогню.

Ця промова викликала гарячу репліку пані Баккер-ван-Боссе, яка сказала, що японський нарід мусить зрозуміти велику зміну в міжнародніх відносинах з фактом появлення Ліґи Націй: коли раніше дійсно держави проводили на сході виключно власну політику, то тепер Ліґа Націй провадить її в інтересах справедливости...

Одначе не так вже всі певні були в тому, що живемо ми в царстві справедливости: промова українського делеґата неприємно бреніла у вухах найбільш віруючих...

Всетаки підчас голосування Унія пішла наслідувала саму Лігу Націй. Головуючий підкреслив, що всі делеґати приєднались до резолюції, крім японського, що був проти неї і українського, що стримався.

Коронація бельгійського короля.

ПРЕСТОЛЬНА ПРОМОВА ЛЕОПОЛЬДА III.

Гарматні вистріли збудили минулої пятниці місто Брюсель, заповідаючи вступлення на престіл нового короля Бельгії, Леопольда III. На вулиці вилягли великі маси населення, а на головних артеріях стануди військові відділи. В год. 9.15 показався перед брамою королівської палати на коні король, одягнений в генеральський однострій. На площі перед палатою дожидали його всі бельгійські генерали також на конях. Бурмістр міста Брюссель, Макс, що є одночасно державним міністром, зложив чолобитню новому королеві, а гарматні батерії дали 101 стрілів. Одночасно в місті вдарили всі дзвони. Король Леопольд III. на чолі почоту рушив до міста, щоби навязати перший контакт з населенням. Увесь час роздавалися оклики: „Хай живе король!"

В год. 11. парлямент, де король мав зложити присягу на конституцію, був уже переповнений публикою. Посередині салі був уставлений престіл, а побіч мала естрада для королевої і наслідника престолу, представників чужих держав, що приїхали до Брюсселю на похорон. Наперед прибула до парляменту і заняла місце на естраді королева Астрід з двома дітьми, а за нею король Леопольд III, витаний окликами в честь королівської пари.

Після зложення присяги на конституцію король виголосив престольну промову, наперед по французьки, опісля по фляманськи. Публика перебивала королівську заяву окликами в честь нового короля. На засіданні парляменту не прибули тільки фляманські сепаратисти. Зате явилися два депутати комуністи. В престольній промові король заявив, що здає собі справу з поваги і відповідальности, які приймає на себе, а які на основі постанов конституції спираються на пакті довіря між королем і народом. Тому король буде керуватися зразками, які залишили йому попередники. Опісля король подякував народові за обявлення спочування й участь в похороні його батька, дальше головам чужих держав, що прибули самі або прислали своїх представників на похорон. Звертаючись до армії, король підкреслив, що буде продовжувати працю свого батька, будучи її рішучим і вірним провідником.

Обговорюючи внутрішне положення краю король задержався над справою кольонії, а торкнувшись заграничних справ, заявив, що Бельгія працюватиме над запевненням миру і зближенням народів.

—o—

НА ОРГАНІЗАЦІЙНОМУ ФРОНТІ.

Повітовий Зїзд у Станиславові.

Пов. Нар. Зїзд УНДО відбувся дня 15. II. ц. р. у Станиславові в салі „Сокола". На Зїзд прибуло около 600 делегатів з усіх сіл станиславівського повіту. Зїзд відкрив вступною промовою адвокат **д-р Бих.** До президії вибрано **д-ра Ю. Олесницького** і по одному представникові з кожного села. Присутній на Зїзді **пос. Чукур** обговорив політичне положення українського народу в Польщі та зреферував новий самоуправний закон. **Д-р Бих** заповів, що П. Н. К. УНДО у Станиславові улаштує кількаденний курс для референтів нового самоуправного закону та обговорив технічну підготовку до виборів. **Д-р Олесницький** вказав на те, що в теперішній ситуації у нас мусить прийти до повної консолідації всіх українських національних сил. По тих рефератах на внесок комісії-матки вибрано одноголосно П.Н.К. УНДО в такому складі: д-р Олесницький, д-р Бих, д-р Чорненко, інж. Лутка, дир. Титор, д-р Перегінець, Дмитро Масник, Мик. Болнар, Мих. Довгал, Іван Стефанишин, Теодор Білоус, Теодор Хичій; заступники: м-р Ясеницький, Грешанок Петро, д-р Сава Левицький. Всі названі вибір приняли. Весь хід Зїзду був дуже поважний. Величезна більшість на Зїзді — це селяни, але поважне число між присутніми творила інтелігенція світська. Зате не видно було на Зїзді ні одного священика, хоча наради почалися по 12-ій годині вполудне, себто по скінченні богослужень. Імпонуючий під оглядом сили кости учасників, як також своєю повагою Пов. Нар. Зїзд у Станиславові був дальшим доказом, що в обличі ударів, які на нас падуть, український нарід ще більше консолідується під жовто-блакитним прапором та з повним довірям ставиться до проводу УНДО. Ухвалено одноголосно резолюції, в яких схарактеризовано політичне і правне положення українського народу, візвано весь український загал до консолідації і до поголовної участи у виборах до сільських та повітових рад. В окремій резолюції висловив Зїзд повне довіря проводові УНДО й Українській Парл. Репрезентації. На закінчення присутні відспівали ...

—o—

Габсбурґи на австрійському престолі?

За телеграмами з Бельгії, провідник австрійської Гаймвери, князь Штаремберґ, перебуває дальше у Стенокеесель, де переговорює з б. цісаревою Зитою на тему повороту Габсбурґів на австрійський престіл.

Пресовий щоденник „Лідове Листи" вповідає, що для реставрації Габсбурґів приєднано вже французький уряд, а у звязку з тим італ. наслідник престолу відвідав теж ціс. Зиту й архикн. Оттона. Чеські часописи пишуть, що водночас з реформою австрійської конституції мають привернути теж шляхотські титули і звевати банішію Габсбурґів. Урядові кола не заперечують тих вісток.

Архикн. Отто зобовязався супроти бельгійського уряду не покинути тайком кордонів Бельгії, у звязку з чим поліційний нагляд над замком Стенокеесель відкликали. Зокрема заявив Отто, що готов бути австрійським королем, але тільки тоді, коли цього захоче нарід а великодержави не матимуть нічого проти тієї волі.

—o—

— „Деякі важніші осяги дослідів атмосфери". На таку тему виголосить м-р Тесля Іван реферат дня 26. лютого (понеділок) в год. 6. веч. в залі Академічного Дому, Супінського 21, як черговий у циклі викладів з обсягу географії, улаштовуваному Гуртком Студентів Географів при Т. П. О. у Львові. Реферат буде доповнений світлинами.

— Батькам і опікунам шкільної молоді до відома. Час здавати іспити до гімназії нового типу вже недалекий. У цьому шкільному році всі учні та учениці 6 і 7-ої кляси народніх шкіл, що хотять продовжувати науку в гімназії, мусять вже в першій половині червня зголоситися до іспиту. Бажаючи дати всім дітям найкраще фахове й совісне підготування до цього іспиту, Філія Учительської Громади (станова організація вчителів сер. шкіл) у Львові влаштовує спеціяльні лекції для цієї молоді. Пропонуємо й радимо батькам і опікунам скористати з цієї нагоди й прислати до нас дітей. Прийматиметься у першу чергу учнів 6- та 7-ої кляси, але може бути принята також молодь з ріжним підготуванням оскільки вона виказується відповідним знанням. Зголошення приймає до 8. березня книгарня „Рідної Школи", Львів, вул. Сикстуська ч. 20.

— Молоденький лавреат. На краєвім конкурсі молодих талантів, що відбувся у Варшаві в залі Фільгармонії у днях 16—22. ц. м., дістав 11-літній піяніст Северин Сапрун з Дрогобича золотий диплом, а крім цього грошеву нагороду.

— Дещо зі статистики Львова. Як виходить з підрахунків львівського магістрату, було у Львові в 1933 р. 4.601 уродин (14.5 на тис.), 3.458 випадків смерти (10.9 на т.). Природний приріст виносить отже 1.1143. Лікарів було у Львові 804, повитух 261, дентистів лікарів і техніків 183, санітарних і харчевих контрольорів 40. Видатків мав магістрат 2,500 тис. зол. Протитуберкульозних станиць було у Львові 7.

— Епільоґ одної відправи. Дня 11. листопада мин. року відправлялося в церкві у Скалаті богослуження в роковини самостійности Польщі, причому на богослуженні було приявне військо та представники уряду. Підчас богослуження мав о. дек. Антін Онуферко, що відправляв його, образити кпт. Букату, в недавно городський суд у Скалаті розглядав цю справу і присудив о. Онуферка на 4 міс. вязниці. Присуджений зголосив відклик.

— Обертин протестує. Містечко Обертин, що має привілеї міста й герб ще з 1746 р., а від 100 літ суд і славні ярмарки, перемінило в останньому часі коломийське староство на село. Це до живого обурило міщан тієї оселі, вони запротестували проти такої переміни окремим великим вічем та викликали до себе на параду старосту з Коломиї. Коли той приїхав і заявив на всі протести населення, що на жаль вислав вже відповідний внесок до міністерства, мешканці Обертина негайно вислали до Варшави в тій справі делеґацію, рішені боронити прав свого міста до останнього.

Родина тема розмов цілого культурного Львова Товаріщ

— 130 тис. зол. за ногу. 16. травня м. р. їздило вул. Янівською у Львові екзамінаційне авто військового самоходового курсу, яким їхав вояк Міх та екзамінатор кпт. Вибрановський. Біля вул. Святохресної дав останній наказ Міхові вїхати в цю вулицю, але той не міг запанувати вже над мотором і авто вїхало повним гоном в юрбу людей, що вийшла з костела і придавив студентку Курдзелювну до муру, зломивши їй ногу. Внаслідок ампутації Курдзелювна заскаржила до суду кпт. Вибрановського, як екзамінатора, за важке ушкодження тіла, а державний скарб за відшкодування 130 тис. зол. та досмертну ренту. Проти капіт. Вибрановського відбулася два дні тому перед військовим судом розправа, але суд визнав, що він, як екзамінатор, за випадок не відповідає і звільнив його від вини й кари.

— Цибульський вдає божевільного. У звязку з розправою перед наглим судом проти відомого Цибульського, повідомляють деякі часописи, що він почав вдавати божевільного. Розправа проти нього всеж таки відбудеться і то у великій салі львівського окр. суду.

— За образу „стшельца". У Сколім відбулася мин. тижня цікава розправа проти мешканця того міста Омеляна Кутковського, що мав словами обидити „стшелецьку" організацію. Суд присудив його на 3 тижні тюрми, завішуючи її на 3 роки та заплату судових коштів.

— З луцького процесу. В пятому дні комуністичного процесу у Луцьку зізнавали дальше обвинувачені Ольга Плятонова, Жулава і Дудикевич, що не признались до КПЗУ. Обв. Дудикевич, студент львівського університету, сказав, що впав жертвою провокації. Обв. Дурдело, бувш. посол Сельробу, пояснив, що був членом комуністичної лівиці „Сельроб-Єдність". Дудикевич заложив у Львові книгарню „Книжка", до якої книжки спроваджував з Радянщини за посередництвом радянського консуляту.

— Самогубство абітурієнта в школі. До іспиту зрілости в стрийській гімназії зголосився м. ґ. Володимир Конарчевський, син ем. залізничника з Болехова. Здавав матуру вдруге. Однак показалося, що не був ще добре приготований. Здenервований побоюванням, що знову перепаде, вийшов з іспитової салі і револьверовим вистрілом в голову відобрав собі життя.

— Львівська хроніка. На вул. Коперника поліційний агент зустрівся в ночі зі злодієм, що виносив із склепу фірми Батя 20 пар обуви та машину до писання. Злодій кинув річи і втік, хоч поліцай дав за ним кілька стрілів. — Робітника Жулкевича зі Знесіння, що вбив був коханця своєї жінки, Курилу, присудив суд на рік вязниці, завішуючи водночас цю кару на 3 роки. — Найстарша жидівка Львова, Каберова вмерла оноді, проживши 102 роки. — Ректор львівського університету, проф. Буляда, зрезиґнував зі свого становища. — На площі Св. Торгів застрілила Ем. Кернер свого невилічимо хворого чоловіка Якова, упр. дібр. в Лопатині, після чого відібрала й собі життя. — Поліція арештувала кількох львівських вуличних кольпортерів, що продавали старші карнети колеєк як нові та заробляли добре на цьому.

— Пожежа. В поштовому уряді в Кізлові пов. Тернопіль вибух від необережно киненого недокурка вогонь, що знищив багато поштових друків і ін.

— Польська хроніка. Населення Варшави дійшло ц. р. до 1,200.000 голов. — В розпуці з приводу хороби матері повісився в Познані 13-літній А. Єлінський. — В Польщі занотовано в останньому тижні 106 випадків пятнистого дуру. — В Катовицях арештували 3 пачкарів, що пачкували вже довший час польські книжки з Чехословаччини. В них забрали 10.000 книжок. — В Лодзі почали будову підземного тунелю, що вязатиме зі собою всі передмістя, буде готовий в 1937 р. і коштуватиме 1.200 тис. зол.

— Безробітні їли собак. В Челядзі б. Сосновця довший час пропадали громадянам підгодовані пси. Затривожені власники цих звірят звернулися до поліції, а ця вислідила, що їх крав постійно з вулиць безробітний Кружковський, який вже довший час годував ним мясом родину та звав його приятелям.

— Дві голки в животі. Прокуратура львівського окружного суду одержала донесення проти д-ра Маріяна Рапапорта і д-ра Бернарда Абрагама, лікарів жидівського шпиталю у Львові. В донесенні оказано, що оба лікарі в часі операції залишили в тілі Клари Цукеркандель дві операційні голки. Коли рана загоїлася, пацієнтка почула в середині болі і мусіла піддатися новій операції.

— Пожежа. В Зарудцях пов. Львів вибухла 23. ц. м. вполудне пожежа, що знищила чотири господарства. Шкоду обчисляють на кілька тисяч зол. Причиною пожежі була хибна будова комина.

— Засуджений банкир ошуканець. Окружний суд у Варшаві видав присуд у справі банкира Стан. Квінто, що допустився ріжних ошуканств і зловживань на шкоду своїх клієнтів, та довів до руїни свій банк. Квінта засуджено на 3 і пів року вязниці. Його сина Збігнева і секретарку увільнили.

— Посуха в Англії. Довготривала посуха, що навістила Англію, спричинила нечуваний у тій країні брак води. З усіх сторін острову повідомляють про висохлі ріки, збірники води й керниці. Зокрема відчуває брак води село, хоча й деякі міста, як от Кутринг, що має 32 тис. мешканців, почало видавати мешканцям воду виключно на пиття й вариво.

— Церква на морі. Голяндці, які видерли від моря майже третю частину своєї території в Европі, не забувають також і про культурні потреби численних земляків, що більшу частину свого життя проводять на морі, а саме про рибаків та моряків. Голяндським рибацьким суднам товаришить від недавна пароплав „Надія". Це судно сповнює багато завдань: пливучої морської ліхтарні, рятункової стації, шпиталю, школи, а навіть кіна. Тепер судно поширило ще свою діяльність, завдяки інсталяції на ньому короткохвильної висильної стації з правдивою студією, з якої трансмітують богослуження і проповіді в свята а рибацькі судна приймають їх на свої голосники.

— Ріжні вістки. Литовські студенти здемолювали в Ковні редакцію „Дня Ковеньского" польську книгарню та кілька домівок польських товариств. — Совітський уряд затвердив плян будови „Палати Совітів" у Москві, що має бути найвищою будівлею світу і матиме 415 м. висоти. — У звязку з маршом голодних на Льондон ствердила поліція, що його зааранжували комуністи й арештувала ген. секр. англійської компартії та кількох його помічників. Мекдональд оголосив у пресі, що делеґації голодних з того теж приводу не прийме. — У Варшаві обмінялися офіційно ратифікаційними грамотами польсько-німецького договору з 26. січня ц. р. мін. Бек і нім. посол Мольтке. — Італійський мін. закорд. справ Сувіч виїхав з Будапешту до Відня.

— Марконі кокетує потвору в Шотляндії. Потвора в шотляндськім озері не дає спокою навіть і такій поважній науковій та промисловій організації, якою є „Компанія Марконі". Марконі зорганізував справдішну наукову експедицію на озеро, в якім нібито знаходиться потвора. Експедиція має гидрофони, які спущені в воду, дають устійнити довжину радіової хвилі, на якій осцилює потвора.

— Нова форма мистецтва. Радіова техніка не тільки узагальнює твори мистецтва в суспільстві, але теж надає їм певний характер. Тепер вже можна сказати, що як винахід фільми створив новий рід мистецтва, так винахід радія дає початок новим формам мистецького переживання. Драматичний сценарій, виклад-

… ним письменником і зреалізований акторами, завдяки співділанню радіового техніка набирає нового життя, яке ріжниться від сценічної реалізації. Одна і та сама штука, бачена в театрі і почута в радіо, дає відмінні враження. З книжки винаходів, які зробили переворот у світі, одно радіо не заслужить на закид, що стоїть на послугах чого іншого, ніж культури, бо головним його завданням завжди залишиться трансмісія духових цінностей до широких мас народу.

— **Ще трохи, а був би зударився з метеором.** Нічний пільот Гірем Шерідеи, що возить почту між Фортвортом у Тексасі та Літл Рок в Еркензо оповідає про цікаву небуденну пригоду в повітрі. Каже, що летів саме над містом Тексаркану, як на далекому овиді показався метеор, що видавав зі себе синьобіле осліплююче світло. Метеор летів просто проти нього. Пільот митю змінив напрямок і висоту, та всеж здавалося, що все дарма. Коли вже метеор подобав на червоний мяч, що наближався до летуна, летун утратив усяку надію врятуватися. Нараз метеор погас і летун уже не бачив його. Як близько був метеор від нього, не знає, та йому здавалося, що був на волосок від смерти.

—o—

☦ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Д-р Евген Олексій, лікар у Львові, помер несподівано 24. лютого 1934 р. у 46-ому році життя.

Покійний був членом багатьох українських товариств, між іншими: „Лікарського Товариства", „Молодої Громади" і Лов. Т-ва „Тур".

Відбувши світову війну на італійськім фронті, стає в 1918 р. в ряди УГА. і як лікар VII. бригади бере участь у Визвольній Війні в Галичині і на Великій Україні. В 1920 р. переходить з „групою Кравса" на Чехословаччину і там працює як лікар спершу у таборі, потім у чеській армії. З Чехії виїздить до Канади, а звідтам до Рідного Краю. Тут довго боровся з бідою, заки сяк-так уладнив собі життя. Своєю працею, фаховим знанням і пожертуванням здобув собі пошану в лікарів, а любов у пацієнтів. Як лікар „Каси Хорих" знаний був серед найбідніших з доброти серця і уважливости.

Весь час живо цікавився всіми проявами національного життя, радіючи кожним малим успіхом і боліючи над кожною невдачею. Відійшов зі світа не дочекавшись радісних змін для свого народу, яких усе сподівався і про які все мріяв. В. П. П.!

Листування Редакції.

„Дубовий Листок": Дуже дякуємо за цінні інформації в листі з 18. II. Просимо спосіб в дальшому все цікаве, бо цитованого Вами органу у нас нема і ми щодо цього здані майже виключно на Ваші інформації. Привіт!

Всч. о. С. Сапрун, Дрогобич: Дякуємо за зичливість. Проповованого звіту помістити не можемо через брак місця.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

„Заграва" Український Театр.

Під артистичним проводом В. Блавацького.

Львів.

Саля Театру Ріжнородностей.

Пятниця, 2. III. год. 15·30 „Земля" (Ціни знижені).

Пятниця, 2. III. год. 19·30. „Тарас Бульба", історична песа на 4 дії за Гоголем.

Саля театру „Міньон", вул. Оссолінських ч. 10.

Субота, 3. III. „Мужчина з минулим".

Неділя, 4. III. год. 15·30 „Мужчина з минулим".

Неділя, 4. III. год. 19·30 „Зрійка".

Понеділок, 5. III. „Будівничий Сольнес".

Вівторок, 6. III. „Гетто".

Білети продає „Союзний Базар", вул. Руська.

Український Театр ім. І. Тобілевича: Калуш.

25. II. Сонце Руїни.

26. II. Премієра „Ельга" Гавптмана, постановка М. Бенцаля. З Калуша іде театр до Долини, Болехова і Стрия.

Великий Міський Театр.

Неділя, 25. II. год. 12 в пол. „Варшавський Театр для дітей".

Неділя, 25. II. год. 3·30 попол. „Чоловік що був четвергом".

Неділя, 25. II. год. 7·30 веч. „Родина".

Понеділок, 26. II. год. 7·30 веч. „Родина".

Театр Ріжнородностей.

Неділя, 25. II. год. 3·30 попол. „Но, но, Нанетто" ціни найнижчі.

Неділя, 25. II. год. 7·30 веч. „Товаріш".

Понеділок, 26. II. год. 7·30 веч. „Товаріш".

Кіна.

АДРІЯ: „Дзвонар із Нотр Даму".

АПОЛЬО: „Приблуда" (фільм з гуцульського життя).

АТЛЯНТИК: „Парада резервістів".

ВАНДА: „Чоловік мадна".

КАСІНО: „Рандеву в Відні".

КОЛІСЕЙ: „Золоті сильця", ревія „Останній усміх".

КОПЕРНИК: „Гарний є світ" (Моріс Шевальє).

МІРАЖ: „Королівський любко".

МАРУСЕНЬКА: „Гарний є світ" (Моріс Шевальє).

МУЗА: „Наварив пива" (Бастер Кітон).

ПАЛЯС: „Пригода на Лідо".

ПАН: „Розкішна пригода" та ревія.

ПАСАЖ: „Дивоглядн", „Фліп і Флап".

ХИМЕРА: „Заборонена мельодія" (Йос. Моніка).

СТИЛЕВЕ: „Забута мельодія", ревія „Гальо 15-95!"

УТІХА: „Нагаєм" та ревія.

Закордонне радіо.

Неділя, 25. лютого 1934.

Відень (506,8) 11·20 Симф. концерт, 19·00 Нар. пісні, **Прага** (470,2) 9·15 Віольончеля, 12·15 Концерт військ. орхестри, **Париж** (1724) 21·30 „Роз де Франс" оп. Ровберга, **Люблина** (569,3) 10·30 Вок. концерт, 11·15 Нар. музика, 20·00 Опера, **Рига** (514,6) 20·25, 21·15 Спів, **Кенігсвустергавзен** (1571) 19·05 Пісні з часів війни, **Лянгенберг** (455,9) 21·00 Моцартове „Реквієм" орхестра, хор, **Лайпціг** (382,2) 15·05 Концерт солістів (музика, спів), **Бреслав** (315,8) 20·00 „Валенштайн" песа Шілера, муз. Затлера, **Букарешт** (212,6) 19·20, 20·00 Спів, **Будапешт** (549,5) 19·35 „Драйнедерльгавз" оп. Шуберта, 22·35 Циг. музика, **Мілано** (365,5) 13·30 Легка музика, 21·00 Опера, **Рим** (420,8) 17·00 Симф. концерт.

Понеділок, 26. лютого 1934.

Відень (506,8) 16.05 Програма для дітей, 17.20 Молоді артисти; **Братислава** (298,8) 16.00 Концерт; **Брно** (325,4) 16.50 Бабусині оповідання, 20.30 Скрипка; **Прага** (470,2) 16.50 Авд. для дітей, 20.30 Тріо, **Париж** (1724) 21.00 Камер. музика; **Білгород** (569.3) 20.45 Спів; **Ковно** (1935) 15.20, 20.30 Спів; **Кенігсвустергавзен** (1571) 18.00 (музика, спів); **Лянгенберг** (455.9) 14.00, 16.00, 17.15 Музика, спів, 20.10 „Тисяча й одна ніч" симф. суїта Рімського-Корсакова; **Мінхен** (405.4) 15.10 Солісти, 20.30 Веселий вечір; **Мілякер** (522,6) 21.30 Думі пісні; **Бреслав** (315,8) 11.50 Концерт; **Букарешт** (212,6) 20.45 Оп. арії, 21.15 Скрипка, **Будапешт** (549,5) 12.05 Циг. музика, 17.30 Скрипка, 19.30 „Аїда" оп. Верді; **Рим** (420,8) 22.00 Інстр.-вок. концерт.

Львівське радіо.

Неділя, 25. лютого 1934.

9·00—10·00 Ранішня авдиція, 12·10 Метеорольог. вістки, 12·15 Муз. поранок, 14·00 Сусп. діяч на селі, 14·20 огляд ринків рільних продуктів, 14·35 Щось для кожного (гр. плити), 15·00 Лікувальні ростини, 15·12 Грам. музика, 15·20 Сальонова музика 16·30 Чвертьгодина славних артистів (н. Сігеті, скрипка) з гр. плит, 16·45 Літ. чвертьгодина „Добрий Фарош", 17·00 „План праці на весь рік сільської господині", 17·15 „Що танцює та співає підвиленське село" (музика, спів), 18·00 „Стефко" на осн. Деваля, 18·40 Мельодії з оп. „Дівча з екрану" (гр. плити), 19·00 „Чи нашому місту грозить небезпека тифу?", 19·10 Всячина, 19·30 Вибрані думки, 19·52 Невідомий твір Фалля „Трикутний капелюх" (гр. плити), 20·25 Гакійкові змагання Польща - Німеччина, 21·00 Лише для бріджистів, 21·20 На веселій льв. хвилі, 22·15, 22·16 Спортові вістки, 22·20, 22·30 Легка музика, 23·05 Найгарніші твори з грам. плит.

Понеділок, 26. лютого 1934.

7.00—8.00 Ранішня авдиція; 12.05, 12.33 Джез (з грам. плит); 12.30 Метеорольог. вістки; 15.25 Збіжева біржа; 15.30 Господарські вістки; 15.55 Сальонова музика з гр. плит; 16.20 Пісні в супр. фортепяну; 16.40 Лекція фр. мови; 16.55 Ресіталь (Цеханський, контрабас); 17.15 Фортепян; 17.50 Стенографія; 18.00 Лещатарство; 18.20 Легка музика; 18.40 Історик літератури та критик; 19.03 Театр фейлетон; 19.15 Всячина; 19.25 Відчит; 19.40, 19.43 Спортові вістки; 19.55 Сільва рерум; 20.00 Вибрані думки; 20.02 Музика; 21.15 Городи за шибою; 21.30 Легка музика; 22.00 Легка музика з гр. плит; 22.20, 23.05 Танкова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотах 5·30 зол.

Золото: Долари 9·03—9·06. Франки фр. 36·30—36·50 Дукати 83·70—85·00, Корони 37·70—37·90. Рублі 46·50—47·00.

Сріблс: Корони 0·30 Фльорени 0·75. Рублі 1·50.

У Варшаві були такі курси: Льондон 27·07 Париж 34·94 Берлін 210·40, Ціріх 171·43, Амстердам 357·30, Нюйорк кабель 5·33, Нюйорк чеки без трансакції.

ЗБІЖЕ.

Ціни пар. Підволочиська з ваг. Львів

	від	до	від	до
Пшениця двір.	18·75	19·—		
Пшениця збірна	17·50	17·75		

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 25. II. масло 3·10, молоко, —·18, сметана —·80, яйця 3·—

Тенденція на масло, сметану молоко і яйця удержана.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Реколекції для вірних всіх станів в церкві парохіяльній св. О. Николая у Львові відбуваються в днях від 25. II. до 4. III. 1934 р. Б. Порядок: Неділя I. св. Посту дня 25 лютого 1934 п. Б: О год. 16. Вечірня постна, в год. 17. Наука, благальна пісня, Благословення Найсв. Тайнами, Претерпівий і цілування св. Мощів. Від дня 26. лютого до 3 марта 1934 р. Б.: себто в понеділок, вівторок, середу, четвер, пятницю і суботу в год. 5·30 читана Служба Божа, в год. 6. Перша наука реколекційна, в год. 7. Служба Божа друга, в год. 7·30 Служба Божа третя, в год. 18. Вечірня або Акафист Страстям Христовим, в год. 19. Друга наука реколекційна, благальна пісня, Благословення Найсв. Тайнами, Претерпівий за нас страсти і цілування св. Мощей. Субота; 3 марта 1934. Слухання св. Сповіди від год. 16. до 21 і неділя 4. марта від 6—12. Неділя II. св. Посту дня 4. марта 1934 р. Б.: В год. 5·30 Утреня, в год. 6, 7, 8 і 9 читані Літургії, в год. 10 торжественна співана Служба Божа св. Василія Вел., в год. 10·30 остання Реколекційна Наука, загальне св. Причастя вірних, Благословення Найсв. Тайнами і Закінчення Реколекцій.

Свящ. Василій Лончина, парох.

Звичайні Загальні Збори Т-ва українських ремісників, промисловців і торговців „ЗОРЯ" у Львові, відбудуться дня 4. березня 1934 в год. 10. передпол. у власній салі при вул. Вірменській 25; на випадок браку компльту, відбудуться Збори годину пізніше, про що всіх членів повідомляє — **Виділ.**

†

Товариство „Молода Громада" ділиться з Громадянством сумною вісткою, що її член

Др. ЕВГЕН ОЛЕКСІЙ

лікар, б. сотник-лікар 7. бригади У. Г. А., помер 24. лютого 1934.

Похорони відбудуться дня 26. II. ц. р. в год. 3 п. п. з дому жалоби при вул. Бальоновій ч. 3. 1154

†

Українське Ловецьке т-во „Тур" у Львові

повідомляє Громадянство про смерть свого Члена

Д-ра ЕВГЕНА ОЛЕКСІЯ

який помер 24. лютого 1934 р.

Похорони відбудуться 26. II. п. р. в год. 3. п. п. з дому жалоби при вул. Бальоновій ч. 3.

†

Українське Лікарське Товариство у Львові

повідомляє Громадянство про смерть свого Члена

Д-ра ЕВГЕНА ОЛЕКСІЯ

лікаря у Львові

що наступила дня 24. лютого 1934.

Похорони відбудуться дня 26. II. ц. р. в год. 3 п. п. з дому жалоби при вул. Бальоновій ч. 3. 1153

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ФАРМА РОДАЙЛЕНДІВ (Карманова) Котецької, Майдан, почта Bednarów, поручає вилягові яйця, одноденні курята і 3—5 місячні курочки. — Приймає яйця до виляґу. При запитах додати марку. 1101 3-3

ШУКАЮ спільника з готівкою 3—5.000 зол., котрий діставби рівночасно посаду у новновідкритім підприємстві. Зголошення до адміністрації Діла під „ПОСАДА" 1143 1-2

ПРЕГАРНІ, сонячні, здорові 3 кімнати, веранда, кухня і грядки, 150 зол. від квітня, Косинерська 9. 1151

ДО ПЛЯНТАЦІЇ ЛІКАРСЬКИХ РОСЛИН шукає спільників з відповідним капіталом фахівець цієї справи, інжинір-агроном, довголітній практик на таких рідних і загран. підприємствах. Зголошення: Ред. час. „Сільський Господар" Львів, Ринок 10, для „Фахівця". 1137

ДО ВИНАЙМУ умебльована кімната. Тереси 2 Б/II. мешк. 19. 1150

ВСЕ ДОБРЕ. Поздоровлення. Марійка 1148 1-1

ЗАСТУПНИКІВ інтелігентних, краєвих шукає поважна українська фірма. Зголошення з описом життя, про свої студії і з референціями слати до адміністрації під „Заступник". 1145 1-3

ГАРНИЙ великий сонячний покій умебльований з окремим входом для 1-2 пань — панів до винайму. Театинська ч. 8. партер двері ч. 1. год. 3—5. 1149

НАЙКРАЩУ, найтревалішу і найелеґантнішу обуву дістанеш в „Ар—ка" Хорушина 11 а. 1078 3-3

БЕЗРОБІТНІ ІНТЕЛІҐЕНТИ по містечках і селах **можуть дістати заробіток.** Адреси подати до книгарні „Рідної Школи" Львів, Сикстуська ч. 20. 1114 1-1

КОВНІРЦІ до прання, **убрання** до чищення і фарбування приймає Е. ГОЛОВКОВИЧ — Львів, Домініканська ч. 1. 1125 3-3

8 КІМНАТ з кухнею, лазничкою, система коридорна. **4 кімнати** з кухнею, лазничкою, система коридорна на II-гім поверсі при вул. Костюшка ч. 1 в домі „Народньої Гостинниці". 1132 3-3

НАЙНОВІШІ тапчани — 75, гобелінові отомани — 30, канапки до розкладання — 30, сітки дротяні — 18, кухонні лжка — 8, полеві — 15, сіткові — 20, дитячі — — поручає Фабрика ЗАКС — Личаківська 1. 1170

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Ширіть наш часопис!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.